

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ไม่เอาจริงเอาจึงไม่เห็นฤทธิ์เดชของธรรมของกิเลส

ก่อนจึงหัน

พระให้ตั้งใจภาวนากันนะ เราไม่ค่อยได้เกี่ยวข้องกับพระนักนะ เพราะยุ่งมาก ต่อมากวันหนึ่งๆ ไม่ไหวกำลังของเราคนเดียว พระก็ไม่ค่อยได้อบรมเวลานี้นะ ตั้งหน้าตั้งตาภาวนา สติเป็นสำคัญนะ การภาวนาอยู่ที่สติ ขาดสติเมื่อไรขาดความเพียรละ

หลังจึงหัน

มาจากโพธารามใช้ไหม (คะ) จำไม่ได้ เดียวนี้ความจำเสื่อมหมด ไปอยู่ที่ไหนๆ จำไม่ได้ ความจำเสื่อมเป็นลำดับลำดับ ความจำภายนอก มันไปมีอยู่ภายใน เวลาพูดอะไรๆ ออกตามนี้ๆ จะเป็นเกี่ยวกับเรื่องความจำไม่ได้แหละ ท่านสงบไปอยู่ที่อะไร ย้ายที่เก่าไปอยู่ที่สร้างใหม่มั่ง เราเคยไปหนหนึ่งแล้ว ท่านสงบท่านหยิ่งนะ ท่านสงบจะเป็นหลักคนหนึ่งทางโน้น ท่านเคยอยู่ที่นี้ ออกจากนี้แล้วก็ไปอยู่ที่โพธาราม จากนั้นย้ายไปอยู่ที่ใหม่ ที่ใหม่เราก็ไป ก็ดีอยู่ นี่ก็จะปลุกต้นไม้ขึ้น ยังไม่มีร่ม ส่วนที่เก่านั้นก็ดีหากแคบ คับแคบเกินไป ท่านหยิ่งองค์หนึ่งจะได้เป็นประโยชน์ทางด้านโน้น ไปจากวัดนี้ก็ไปอยู่ที่นั่นเลย อยู่ที่โพธาราม

ทางภาคใต้ไม่ค่อยมี ลูกศิษย์มีเต็มไปหมดเหมือนกัน แต่ไม่ค่อยงอกเงยมันเป็นอย่างไรก็ไม่รู้ ทางภาคใต้ก็ไม่ค่อยมีลูกศิษย์ของวัดป่าบ้านตาด แต่ไม่ค่อยได้ยินความงอกเงยของการอบรมศึกษาจากครูบาอาจารย์ไปนะ ส่วนมากพระออกจากวัดป่าบ้านตาดนี้ไปมีทุกภาค แยกออกไปทุกภาค ทางภาคใต้ ภาคกลาง ทางเหนือ มีทุกภาคนั้นละ แต่ก็มารวมอยู่ที่ภาคตะวันออก-ภาคอีสานนี้แหละ ทางนี้ก็ประปรายไม่ค่อยได้เรื่องได้ราวอะไรนัก

การภาวนาเป็นของเล่นเมื่อไรเรื่องการภาวนา เพราะฉะนั้นจึงไม่ค่อยมีบรรดาพระกรรมฐานที่ออกจากครูบาอาจารย์ไปไม่ค่อยจะมีชื่อเสียงโด่งดัง จากการอบรมครูบาอาจารย์ไปจริงๆ มีน้อยมาก ไปทางนี้ก็ของท่านสงบละดี ท่านสงบดี ออกจากวัดนี้ไปแล้วก็ทางไหนบ้าง มันไม่ค่อยมีนะ ภาคจิตใจจริงๆ ถอดจากหัวใจที่ครูบาอาจารย์แนะนำสั่งสอนไปปฏิบัติเป็นผลของตัวขึ้นมา มีน้อยมากทีเดียว

ทางโพธารามก็อาศัยท่านสงบละดีท่านสงบ จะเป็นหลักเกณฑ์ทางนี้ไม่ได้ ไม่สงสัย เราอยากได้ลูกศิษย์ลูกหาถอดออกจากหัวใจของครูบาอาจารย์ไปเป็นหัวใจของตัวเอง แล้วปฏิบัติเป็นเนื้อเป็นหนังขึ้นมาสั่งสอนคน คือธรรมะที่ออกจากใจล้วนๆ เป็นธรรมล้วนๆ นี่ต่างกันมากกับที่เราจดจำมา การจดจำมาเทศน์ว่าการณ์เจ้าของก็ลอยๆ

ไม่แน่นอนหามาฉันคง เพราะเป็นความจำ ถ้าเป็นความจริงถอดออกบิณฑ์มีฤทธิ์มีเดช เป็น
อย่างนั้นละ มันต่างกัน

ธรรมะที่ออกจากหัวใจออกไปนี้กับธรรมะที่จดจำมา โอ้ย ผิดกันมากนะ การ
เทศน์ไม่มีรสมีชาติ ถ้าใจไม่มีรสมีชาติอยู่แล้ว เราก็หวังจะอาศัยท่านสิ่งทองก็เสียเสีย
ท่านสิ่งทองสำคัญอยู่ ก็ได้บอกว่ามอศพ นี่เวลาผมตายให้ท่านเผาศพผมนะ เวลา
ท่านตายผมจะเผาศพท่าน สุตท้ายท่านมาตายก่อนเรา นี่คือไว้วางใจแล้วนั้น มอศพ
ให้ละ ตายเสียก่อน เราเลยเผาศพให้ท่านสิ่งทอง คือแนใจแล้วถึงแย็บออกไป เวลา
ท่านตายผมจะเผาศพท่าน เวลาผมตายท่านมาเผาศพผมนะ ว่าอย่างนั้น คือไว้วางใจ
แล้วนั้น

พอดีท่านก็ตายเสีย ไม่อย่างนั้นท่านสิ่งทองจะเป็นประโยชน์องค์หนึ่งไม่ใช่
น้อยนะ ความพากเพียรเก่งมากท่านสิ่งทอง เติมนิจกรรมนี้เป็นเหตุไปเลย ความเพียร
เก่งท่านสิ่งทอง นิสัยเข้ากันได้กับเราไม่ชอบการก่อการสร้าง ครูบาอาจารย์ท่านไม่พา
ก่อพาสร้างทางด้านวัตถุภายนอก นั้นเป็นเปลือกเป็นกระพี้ มันศาสนวัตถุ ไม่ใช่ศาสน
ธรรมที่ออกจากการปฏิบัติได้เป็นสมบัติของตัวจริง ๆ ออกไปนี้ต่างกันมากนะ ศาสน
วัตถุนี้ก็ไปอย่างนั้นแหละ เลื่อน ๆ ลอย ๆ ไม่เป็นหลักเป็นเกณฑ์

อย่างท่านวันนี้ก็เคยอยู่กับพ่อแม่ครูจารย์มานานเท่าไร ครั้นออกไปก็ไปสร้าง
บ้านสร้างเมืองขึ้นที่นั่น เวลาตายแล้วเราผ่านไปที่นั่น โอ้ย เหมือนสร้างบ้านสร้าง
เมืองขึ้น ไม่ทราบว่าจะสร้างหาอะไร มันไม่ได้เป็นไปตามครูบาอาจารย์ นี่เราก็เคยพูดเวลา
อยู่กับหลวงปู่มัน เวลาที่มันชอนเล็บนะ เวลาออกไปนี้มันจะกางเล็บเต็มเพลงของมัน
นิสัยเคยชอบอย่างไรมันก็จะเดินตามนิสัยเจ้าของ มันจะไม่เอานิสัยของครูบาอาจารย์ไป
ใช้ มันก็จริง ๆ

อย่างวัดท่านวันนี้เหมือนสร้างเมืองแห่งหนึ่ง อย่างนั้นแหละ มันไม่ได้ดูนะ ทิฐู
มานะมันฝังอยู่ภายใน คือกิเลสตัณหานั้นละมันอยู่ภายใน เราก็หวังอาศัยท่านสิ่งทอง
ก็ตายเสีย ผู้ที่จะเอาจริงเอาจังทางภาคปฏิบัติจริง ๆ หายากนะ สมบัติเป็นของตัวจริง ๆ
จากการปฏิบัติ นั้นละเป็นสมบัติของตัวแท้ รู้เห็นขึ้นมาอะไรเป็นของตัว ๆ เรานั่งภาวนา
มันเอาจริงเอาจังนะนี้ ไม่ได้ทำเล่น ๆ ทำอะไร ไม่เหลวไหล ทางด้านภาวนาก็
เหมือนกัน ฟาดนั่งภาวนาหามรุ่งหามค่ำ นั่งตลอดรุ่ง ๆ ฟาดเสียจนกันแตก อย่างนั้น
แหละ

จนพ่อแม่ครูจารย์ท่านรังเอาไว้ ม้าตัวไหนมันคึกคะนองมาก ท่านว่าอย่างนั้นนะ
เพราะท่านเห็นเรานั่งตลอดรุ่ง ๆ มาหลาย ๆ คีนติด ๆ กันมาตั้ง ๙ คีน ๑๐ คีน แต่วัน
คีนสองคีนแล้วนั่งตลอดรุ่ง เว้นสองคีนสามคีนนั่งตลอดรุ่ง นี่ท่านก็ได้รังเอาไว้ ถ้ามันจะ

เลยเถิดท่านก็รั้งเอาไว้ คือเหตุที่ท่านจะทราบว่าเรานั่งตลอดรุ่ง วันไหนนั่งตลอดรุ่งนั้น ได้ธรรมอัศจรรย์ทุกคืนไม่มีพลาด พัดกันเวลานั้นนะเวลาจนตรอกจนมุม ใครอย่าเข้าใจว่าจะโง่ตลอดไป ไม่โง่ะจิด เวลามันจะเป็นจะตายจริงๆ มันหาทางออกจนได้ด้วยปัญญา พ้นไปได้ ออกไปได้

นี่ลงได้นั่งตลอดรุ่งคืนไหนได้อัศจรรย์ทุกคืนๆ ไม่เคยพลาด คือมันเอากันเวลาจนตรอกจนมุม สติปัญญามันจะหมุนตอนนั้นละ อยู่เฉยๆ ไม่เกิดละปัญญา เวลาจนตรอกจนมุมเราไม่ใช้ว่าจะโง่ทุกคนนะ มันหาทางออกจนได้นั้นแหละ นี่ได้ทำมาแล้ว พาดเสี้ยนนั่งภาวนากันแตก ของเล่นเมื่อไร นั่งตลอดรุ่งๆ ถ้าลงได้นั่งเอาอย่างนั้นละ มันจะเป็นอย่างไรมัดเข้าเลยๆ ไม่ให้มันกระดิกตัวออกนอกกลุ่มนอกทางไปได้ ถ้าลงว่าได้ ปักตรงไหนแล้วให้ขาดสะบั้นไปเลยเชียว เป็นอย่างนั้นละที่วากันแตก ไม่ยอมให้ลูก นั่งตั้งแต่ยังไม่มืด บางวันชัตตลอดรุ่งเลย ไม่กระดิกพลิกแพลงไปไหน นั่งทำชัตสมาธิละนั่งตลอด

ลองดูซิใครจะมีความอดทนแค่ไหน ถ้าใจไม่หนักแน่นจริงๆ ล้ม นั่งตลอดรุ่ง ไม่ใช่ของเล่น ไม่เอาจริงเอาจังล้ม ล้มละลาย นี่พูดจริงๆ ไม่เคยล้ม ถ้าลงว่าเอานะเท่านั้นพอ ใส่ปิ้งเลยเทียว ขาดสะบั้นไปเลย แต่มันดีอันหนึ่งที่จิตใจมันเด็ด มันเด็ดขาดจริงๆ ว่าอะไรเป็นอันนั้น ไม่เหลาะแหละ ว่าเอานะวันนี้เท่านั้นละพอ ชัดกันเลย เว้นข้อเดียว ครูบาอาจารย์หรือพระเณรเกิดเหตุภายในวัดเราจะลุกไปช่วยเท่านั้น เฉพาะเจ้าของนี่เอาเอาเลย เป็นอะไรเป็นเลย ไม่มีช้อยกเว้น ปวดหนักปวดเบา..เอา..ออก ว่าอย่างนั้นเลย มันก็ไม่เคย

ที่จะปวดเขี้ยวๆ นี่ไม่มีละ ก็เห็งือมันไหลออกผ้าจีวรเปียกหมดเลย คือมันเปียกมันไม่ใช่เห็งือมันยางตาย นั่งตลอดรุ่ง จีวรนี้เปียกเหมือนเราซักนะ ตื่นเช้าขึ้นมาต้องไปซักวันนั้น วันไหนนั่งตลอดรุ่ง คือจีวรมันเปียกหมดเลย มันไม่ใช่เห็งือ มันอะไรก็ไม่ทราบ คือความสัตย์ความจริงบีบบังคับมัน ไม่ให้มันติดมันดินไปไหนเลย จีวรนี้เปียกๆ ไม่มีธรรมดาณะ เราเลยซัก มันจะตายของมันจริงๆ แต่ความสัตย์ความจริงนะชี้เหนือกว่าบีบไว้ เอาอย่างนั้นละ ถึงขนาดนั้นจึงได้มาพูดให้หมู่เพื่อนฟัง กิเลสมันเก่งขนาดนั้นนะ ฟังเอาซิ ไม่เอาจริงเอาจังไม่เห็นฤทธิ์เดชของธรรมกับฤทธิ์เดชของกิเลส พัดกัน ถ้าเอาจริงเอาจังแล้วมันสู้ธรรมไม่ได้แหละ กิเลสพังเลยๆ ถ้าไม่จริงจังล้มเหลวๆ ต้องจริง

นี่ฟ้าหญิงก็จะเสด็จมาตอนบ่ายโมงครึ่งแหละ เราจะรอรับเสด็จท่าน วันนี้ไม่ไปไหน ท่านเสด็จมาแล้วเสด็จกลับ วันนี้เราก็คงไม่ไปไหน ถ้าไปก็ไปใกล้ๆ นิดเดียว พอ

กลับมาให้ทันเวลาท่าน ท่านภาวนาเอาดีอยู่นะฟ้าหญิง ภาวนาดีอยู่ ก็อยู่ทางปทุมฯ
สถานที่ภาวนาดีอยู่ เราไปดูแล้วสถานที่ภาวนาเหมาะสม

มันเหนื่อยลงทุกวันนะเรา เหนื่อย ไปไหนมาไหนเดินกลับมาเหนื่อยแล้ว กำลัง
มันลดลงๆ อ่อนลงทุกวัน เดินเพียงแคในบริเวณวัดก็เหนื่อย ทุกวันนี้เหนื่อย เรามัน
นิสัยเป็นคนแข็งแรง คึกคักขิงขังตั้งตงมาตลอดนิสัย มาถึงระยะนี้แล้วเป็นอีกคนใหม่
อ่อน อ่อนเปียกไปหมดเลย ที่นี้ให้พรนะ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ